

Udenrigspolitisk redegørelse 2020.

(Naalakkersuisoq for Udenrigsanliggender)

Inuit Ataqatigiit finder det vigtigt at Grønland skal have indflydelse og være troværdig i den udenrigspolitiske debat. Grønland skal have en central placering ved internationale forhandlinger med en klar stemme, ikke kun for vor egen skyld, men også for de små landes og for de oprindelige folks skyld.

En troværdig og indflydelsesrig udenrigspolitik er centralt for Grønland, og det skal være en politik vi kan være fælles om og udvikle i takt med udviklingen.

En fælles udenrigspolitik skal skabe troværdighed overfor de lande vi samarbejder med og skal være et grundlag for vores kurs, uden at vi bliver styret af andre. Idet vi ikke har fælles fodslag på vores arktisk politik er voksende opmærksomhed fra omverdenen med til at sætte præg på området, er det svært at have fuld kontrol på det arktiske område.

Et demilitariseret Arktis som udvikler sig fredeligt, som respekterer de oprindelige folks rettigheder og de aftaler de arktiske lande har indgået, er centrale elementer, som vi skal være opmærksomme på, og som skal være væsentlige i vores arbejde.

I Selvstyreloven står der klart at udenrigs- og forsvarspolitikken hører under staten. Men af Naalakkersuisut's redegørelse fra i dag står det, at Selvstyreloven gør det muligt Naalakkersuisut på Statens vegne kan lave forhandlinger og indgå aftaler hvad angår love der har med hele befolkningen at gøre.

Alle departementerne har i nu mange år på yderst kompetent vis kunnet forhandle og indgå aftaler på vort lands vegne, og samarbejder med udlandet for at forbedre forholdene omkring vore levevilkår og vores interesser som et folk.

Hver dag arbejder de folk der er sat til at varetage vort lands interesser omkring internationale forhold og vores sikkerhed. Det er Naalakkersuisut der danner rammerne omkring disse forhold. Det er således også Naalakkersuisut der står bag Inatsisartut's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg. Naalakkersuisut kan ikke stå alene med dette ansvar.

Det er yderst vigtigt for os at vore medborgere føler sig trygge ved udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, og det er Inatsisartut's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg som skal sørge for at orientere om deres arbejde for at sikre dette. Det vigtigste i denne henseende er transparens, information og kommunikation.

Vi er fuldt ud klar over at ikke alt uden videre kan komme ud til omverdenen, ligesom vi heller ikke meddeler vore medspillere om hvilke kort vi har på hånden, når vi spiller Olsen eller Worms.

Fra Inuit Ataqatigiit's side skal vi ikke skjule at vi gennem det sidste år flere gange har påpeget overfor Naalakkersuisut at de ikke har informeret os rettidigt. Selvom vi ikke vil gentage disse ting, skal vi opfordre Naalakkersuisut altid at huske på at udvalgene i Inatsisartut er jeres kammerater I ikke kan komme udenom og dem der laver rammerne for det videre arbejde.

Husk på at den højeste ære man kan finde i et samarbejde er baseret på respekt, inddragelse, evnen til at lytte og gensidig orientering. Dette kan man ikke komme udenom, især når det drejer sig om udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. Naalakkersuisut og Inatsisartut's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg må samarbejde meget mere. Når vi prøver at udvide vores samarbejdspartnere samt nye samarbejdspartnere i udlandet skal det også ske på det parlamentariske niveau. På denne måde kan vi også gøre det nemmere for Landstyreets arbejde.

Vi har gennem pressen fået at vide, at Naalakkersuisut har godkendt oprettelsen af et russisk konsulat. Oprettelse af flere konsulater er endnu en indikation på hvor afgørende vor placering er blevet i det Arktiske område.

Der har været ikke så få forsøg på at påvirke vore hjerter, men lad fornuften råde. For vort land er selvstyrende og kan ikke købes af andre. Vi skal selv afgøre hvornår og hvordan vi bliver selvstændige, en beslutning som hele befolkningen i vort land på vil træffe når den dag kommer, velvidende og informeret om hvad dette ansvar indebærer. Det er et forhold som de lande der har planer om at oprette repræsentantskaber i vort land også fuldt ud bør vide.

I Inuit Ataqatigiit har det altid været vores holdning at hvis amerikanerne skal anvende Pituffik som en base, skal dette også være til gavn for landskassen. Historien viser, at dette ikke altid er tilfældet i de lande hvor amerikanerne har oprettet baser, vi vil derfor først tro på at der kan findes en løsning som er til gavn for vores land, når vi kan komme frem til en konkret aftale. Vi ønsker derfor Naalakkersuisut det bedste i deres bestræbelser på dette område.

Vi har flere gange fra denne talerstol påpeget, at vi må bruge alle kræfter på at sikre en aftale med Storbritannien i forbindelse med at de forlader EU. Flere millioner kroner kommer ind til Storbritannien i form af fiskeriprodukter uden afgifter, og englænderne er en af de største kunder når det gælder køb af vore varer.

Selvom Naalakkersuisut informerer om at embedsmændene arbejder på sagen må vi spørge om hvad status er på en evt. aftale, og såfremt der kommer afgifter, om man allerede kan sætte tal på hvor meget vort land vil miste i denne henseende.

Når man indenfor Rigsfællesskabet fra Færøernes side kan indgå en aftale med Storbritannien, må vi ligeledes spørge hvad der er af hindringer for at vi ikke kan gøre det samme.

Vi er vidende om, at man arbejder på at finde alternativer på nye markeder, men siden vi ikke regner med at vi vil kunne få fuldt udbytte af dette i den resterende del af året, har det aldrig været vigtigere at vi fastholder Storbritannien. Vi må ligeledes finde muligheder for at lave handelsaftaler med de lande som vi handler meget med. Dette vil fremadrettet sikre og højne levestandarden i vort land.

Kampen om Arktis er et begreb som er blevet almindeligt i disse dage, hvilket også skyldes den hastige klimaforandring, den hastige afsmeltning af den permanente havis har åbnet op for nye skibruter.

Kongeriget Danmark har fået en central placering i verden på grund af Grønland. Man kan ikke komme udenom at Grønland har en central plads i den nye Arktiske strategi. Det forpligter. Det har aldrig været vigtigere at bruge de kort vi har i hånden på en fornuftig måde til gavn for vores land. Og det er yderst vigtigt at vi ikke bliver forbigået i sager der har med os at gøre.

Lad os gøre det klart at vi i Inuit Ataqatigiit vil opnå selvstændighed i Grønland, og vi vil opnå dette når **hele** befolkningen ønsker det. Uanset om vi opnår selvstændighed eller vi stadig kører som vi gør i dag, så er det vigtigt at have partnerskaber. Vi mener at vi bør have partnerskaber med lande der har en demokratiske historie. Vi mener det er lande som kender og respekterer menneskerettigheder og borgernes forpligtelser.

Vi skal finde partnere og allierede på et åbent og fornuftigt grundlag. For Inuit Ataqatigiit er det vigtigt at de love som kendetegner vort land på nuværende tidspunkt skal styrkes til gavn for befolkningen. Vi er i Grønland kommet til et kritisk tidspunkt som et folk. Befolkningen afventer vore beslutninger som folkevalgte, lad det være fremsynede beslutninger der vil være til gavn og styrke for den enkelte.

Uanset om vi taler om vores forhold til andre lande, eller vi snakker sikkerhedspolitik eller vort lands udvikling, eller at gør opmærksom på ting der bør rettes op, så må vi have partnere som vi kan stole på. Fra Inuit Ataqatigiit vil vi selvfølgelig vælge den løsning som vi resultere i at vi står så stærkt som muligt.

Derfor vil vi igen opfordre Naalakkersuisoq for Udenrigsanliggender at færdiggøre en udenrigspolitik som vi alle her i salen kan slutte os op om. For det er den der vil udgøre grundlaget for vores udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Kampen om Arktis, klimaændring, magtfulde nationer, mobilitet. Det er en lille del af alle de ting der sker i vore dage – det er spørgsmål der vedrører udenrigs- og sikkerhedspolitik der banker på. De stadfæster behovet for en fælles politik.

Vi lever i et udstrakt land med en lille befolkning. Indvandringen fra bygd til by aftager ikke. Vi taler ikke om årsagen til denne udvikling. Vi skal til stadighed drøfte omkring vores spredte bosætningsmønster er med til at sikre suveræniteten i vores store land – også sikkerhedspolitisk. Vi må vide hvad der sker i så udstrakt et land som vores, vi må have

instanser der holder øje med hvad der sker, vi må følge med. Vi må målbevidst italesætte status på de beboede steder.

De beboede steder og deres status er kritiske områder og viser at vi er borgere i dette land. Dette område er også et forhold som vi må afsætte økonomiske midler til.

Tak.